

اثربخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تابآوری، تنظیم هیجانی و سبکهای فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی

The effectiveness of schema therapy on distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of mothers with children with attention deficit/hyperactivity disorder

Mansoureh Sadat Rajaeizadeh

Master of Psychology, Department of Psychology, Islamic Azad University, Isfahan (Khorasan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

Dr. Flor Khayatan *

Associate Professor, Department of Psychology, Isfahan (Khorasan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

feluorkhayatan@gmail.com

منصوره سادات رجائی زاده

کارشناس ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد اصفهان (خوارسگان)،
دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

دکتر فلور خیاطان (نویسنده مسئول)

دانشیار، گروه روانشناسی، واحد اصفهان (خوارسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی،
اصفهان، ایران.

Abstract

The present study aimed to determine the effectiveness of schema therapy on distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of mothers with children with attention deficit/hyperactivity disorder. The research method was a quasi-experimental design with a pre-test-post-test design and a control group. The statistical population of this study included all mothers with children with attention deficit/hyperactivity disorder referring to the Tohid Clinic in Isfahan in 1402, of which 30 people were selected purposively and randomly assigned to an experimental group and a control group. The measurement tools included the Distress Tolerance Questionnaire by Simmons and Gafer (2005, CD-RIS), Connor and Davidson's Resilience (2003, DTS), Gross and John's Emotional Regulation (2003, ERQ), and Baumrind's Parenting Style (1972, PSI). The experimental group received schema therapy in twelve sessions, one session per week for 90 minutes. The data were analyzed using multivariate analysis of covariance. The results showed that by controlling the pre-test effect, there was a significant difference between the post-test mean of distress tolerance and resilience, emotional regulation, and parenting styles in the experimental and control groups at the $P < 0.01$ level. As a result, schema therapy can be used as an effective treatment method to improve distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of mothers with children with attention deficit/hyperactivity disorder.

Keywords: Resilience, Distress Tolerance, Emotional Regulation, Parenting Style, Schema Therapy.

ویرایش نهایی: اردیبهشت ۱۴۰۴

هدف از انجام پژوهش حاضر تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر تحمل

پریشانی، تابآوری، تنظیم هیجانی و سبکهای فرزند پروری مادران
دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی بود. روش پژوهش

نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه
آماری این پژوهش شامل کلیه مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص

توجه/بیش فعالی مراجعه کننده به کلینیک توحید در شهر اصفهان در
سال ۱۴۰۲ بود که تعداد ۳۰ نفر به شیوه هدفمند انتخاب و با گمارش

تصادفی در یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل قرار گرفتند. ابزارهای
سنجش شامل پرسشنامه تحمل پریشانی سیمونز و گاهر CD-

(RIS)، تابآوری کاتر و دیویدسون (DTS، ۲۰۰۳)، تنظیم هیجانی
گروس و جان (ERQ، ۲۰۰۳)، و سبک فرزند پروری بامریند (۱۹۷۲)،

PSI، بود. گروه آزمایش طرحواره درمانی را طی دوازده جلسه، هر هفته
یک جلسه و به مدت ۹۰ دقیقه دریافت نمودند. داده‌ها با استفاده از روش

تحلیل کوواریانس چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان
داد با کنترل اثر پیش آزمون، بین میانگین پس آزمون تحمل پریشانی و

تابآوری، تنظیم هیجانی و سبکهای فرزند پروری در دو گروه آزمایش و
کنترل تفاوت معناداری در سطح $P < 0.01$ وجود دارد. درنتیجه طرحواره

درمانی می‌تواند به عنوان روش درمانی مؤثر در جهت بهبود تحمل
پریشانی، تابآوری، تنظیم هیجانی و سبکهای فرزند پروری مادران

دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی مورد استفاده قرار
گیرد.

واژه‌های کلیدی: تابآوری، تحمل پریشانی، تنظیم هیجانی، سبکهای
فرزندهای پروری، طرحواره درمانی.

نوع مقاله: پژوهشی

دربافت: آبان ۱۴۰۳

پذیرش: بهمن ۱۴۰۳

مقدمه

اختلال نقص توجه/بیش فعالی^۱ را می‌توان به عنوان شایع‌ترین اختلالات عصبی تحولی در کودکان و نوجوانان مدنظر قرار داد که بیش فعالی و تکانشگری از جمله ویژگی‌های اولیه برای این اختلال محسوب می‌گردد. بر اساس گزارش‌های به دست آمده شیوع اختلال نقص توجه/بیش فعالی در کودکان ۵/۹ درصد و در بزرگسالان ۲/۵ درصد برآورد شده است. افراد دارای اختلال نقص توجه/بیش فعالی بیشتر به مسائلی از قبیل رفتار مجرمانه و مصرف کردن مواد، بزهکاری، و تجربه بارداری زودهنگام یا ناخواسته دچار می‌گردند. به علاوه، اضطراب و افسردگی اختلالات همیود دیگری است که در این افراد فراوان دیده می‌شود (ویدینگ-هاونرالس^۲ و همکاران، ۲۰۲۴). مارتین و مارتین^۳ (۲۰۱۷) معتقدند والدین دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی، از میزان بالاتری از تنش برخوردار می‌باشند. همچنین بر اساس گزارش به دست آمده از آن‌ها، والد مادر چنین کودکانی بیش از سایر مادران، از فقدان خشنودی از والدگری خود رنج می‌برند. مطالعات انجام گرفته بیانگر آن است که از آنجاکه والد مادر به عنوان مراقب دائمی و اصلی کودک محسوب می‌شود، به میزان بیشتری نسبت به والد پدر، از مشکلات رفتاری فرزند خود، اثرات منفی پذیرفته که این امر احساسات منفی و آزدگی هیجانی بیشتری را برای آنان به دنبال داشته است (رضایی فرد، ۱۴۰۰).

می‌توان بیان نمود که تحمل پریشانی و تاب آوری از جمله عواملی هستند که کمک شایانی به افراد در سازگاری با موقعیت‌های ناخوشایند و استرس آفرین زندگی می‌نماید و از افراد در مواجهه با اختلال‌های آسیب‌شناختی و دشواری‌های زندگی محافظت می‌کند. سازه تحمل را به عنوان یک مفهوم چندبعدی مدنظر قرار می‌دهند که عبارت است از توانایی افراد در خویشتن‌داری هنگام مواجهه با مسئله و مشکلات رنج‌آور (ویلوکس^۴، ۲۰۲۳). تاب آوری بالا در چنین والدینی منجر به افزایش توان عملکرد مثبت در موقعیت‌های ناخوشایند می‌گردد و آن‌ها را قادر می‌سازد مقاومت بیشتری در مقابل ناراحتی ناشی از مراقبت از چنینی فرزندی از خود نشان دهند. علاوه بر این، به اعتقاد اغلب متخصصان در این زمینه، می‌توان تاب آوری را به عنوان شکلی از ترمیم خود به همراه عواقب مثبت شناختی، هیجانی و عاطفی مدنظر قرار داد (سالیوان^۵ و همکاران، ۲۰۲۳).

از طرفی دیگر، یافته‌ها بیانگر آن است که اگر مادر در ساماندهی هیجانات خویش دچار مشکل باشد، منجر به افزایش مشکلات رفتاری در فرزندان می‌گردد. پژوهشگران و متخصصان تنظیم هیجان را به عنوان یک فرآیند مرکزی در پژوهش و درمان آسیب‌شناختی روانشناختی مدنظر قرار داده‌اند. الگوی فرآیند تنظیم هیجان توسط گروه پیشنهاد شده است که مطابق با آن، تنظیم هیجان در برگیرنده هرگونه استراتژی‌های آگاهانه و غیرآگاهانه است. می‌توان بیان داشت پاسخ‌های هیجانی، زمینه‌ساز دستیابی به اطلاعات مهمی در مورد تجربه افراد در رابطه با سایرین می‌گردد. مطالعات انجام گرفته حاکی از آن است که برای افراد شیوه‌های گوناگون تنظیم هیجان از قبیل نشخوار فکری، سرزنش خود، فاجعه انکاری و تمرکز مجدد مثبت، دیدگاه گیری، ارزیابی مجدد مثبت، پذیرش و ... در مقابله با شرایط استرس‌زا و ناخوشایند وجود دارد که این شیوه‌های گوناگون دارای ارتباط مثبت با کاهش هیجانات منفی و مدیریت هیجان و سبک‌های مقابله‌ای کارآمد می‌باشد (اسپرینگرنگشتاین و انگلیش^۶، ۲۰۲۴). در این راستا، مادرانی که از توانایی بالا در تنظیم هیجانات خویش برخوردار می‌باشند، قادر به درک بهتر حالات کودک خویش نیز می‌باشند؛ و در مقابل، بی‌ثباتی هیجانی در مادران به‌ویژه مادرانی که از داشتن کودکان مبتلا به اختلال رفتاری رنج می‌برند، بی‌ثباتی رفتاری، خشم نامناسب، نوسان خلقی، پاسخ‌هایی مکرر و شدید به محرك‌های هیجانی و اختلال در روابط میان فردی را برای آن‌ها به دنبال دارد. لذا ضرورت و اهمیت درمان و آموزشی جامع و کامل برای چنین مادرانی در راستای تغییرات مثبت در نگرش و رفتار آن‌ها اجتناب‌ناپذیر می‌باشد (کمالی و همکاران، ۱۳۹۵).

علاوه بر این، می‌توان سبک فرزند پروری را به عنوان یکی از سازه‌های جهانی مدنظر قرار داد که فاکتوری اساسی در جهت رشد و یادگیری کودکان محسوب می‌گردد. به عبارتی، می‌توان اذعان داشت سبک‌های فرزند پروری، آمیخته‌ای از رفتارهای والدین است که در موقعیت‌های گستره‌ای ایجاد شده و منجر به پدید آمدن جو فرزند پروری بادوامی می‌شود (آلگلا^۷ و همکاران، ۲۰۲۱). با مریند^۸ در

1 . Attention-deficit/hyperactivity disorder

2 . Wadding-Havneras

3 . Veilleux

4 . Simons & Gaher

5 . Sullivan

6 . Springstein, & English

7 . Alagla

8 . Bamrind

مطالعاتی سه ویژگی را آشکار ساخته است که روش مؤثر را از روش‌های نهچندان مؤثر جدا می‌سازد. این سه ویژگی شامل کنترل، پذیرش و روابط نزدیک و استقلال دادن است. از تعامل این سه ویژگی سه سبک فرزند پروری پدید می‌آید: مقترانه، مستبدانه و سهل‌گیرانه (میردامادی و همکاران، ۱۴۰۱). در این میان سبک فرزند پروری مقترانه، با پذیرش و ارتباطات نزدیک، شیوه کنترل سازگارانه و استقلال دادن مناسب، به عنوان مؤثرترین شیوه فرزند پروری شناخته می‌شود. والدین مقتدر، افرادی دلسوز و صمیمی هستند که در برابر نیازهای فرزند حساس بوده و به برقراری ارتباط والد-فرزند رضایت‌بخش می‌پردازند که این امر منجر به کشاندن کودک به سمت ایجاد ارتباط نزدیک می‌گردد. سبک فرزند پروری مستبدانه، شیوه‌ای است که در آن، ارتباطات نزدیک و پذیرش بالا، استقلال دادن پایین و کنترل اجباری بالا می‌باشد. چنین والدینی، افرادی تردکننده و سرد بوده و در جهت اعمال کنترل، به دستور دادن، فریاد کشیدن، تهدید کردن و عیوب جویی مبادرت می‌ورزند (آلگلا و همکاران، ۲۰۲۱). والدین دارای سبک فرزند پروری سهل‌گیرانه، افرادی پذیراء، مهروز، کم‌توقع و کنترل کمی بر فرزندان خود داشته و فرزندان در هر سنی خودشان اقدام به تصمیم‌گیری می‌کنند. آن‌ها اجبار می‌دانند فرزندان دارای نقص توجه/بیش فعالی تعامل‌های پرتنشی را با والدین خود داشته و تهدیدهای بیشتری در خانواده‌های آن‌ها گزارش شده است (رضابی فرد، ۱۴۰۰).

اخیراً نسل سوم درمان‌های شناختی رفتاری مانند طرحواره درمانی، با هدف قرار دادن نیازهای افراد متتمرکز کرده‌اند (ابراهیمی جاویدی، ۱۴۰۳). در حوزه شناخت درمانی یکی از مدل‌های درمانی، مدل طرحواره درمانی است که توسط یانگ و همکارانش به وجود آمده که درمانی یکپارچه نگر و جدید بوده و شکل‌گیری آن بر اساس گسترش و تفصیل مفاهیم روش‌های درمان شناختی - رفتاری بوده است. یانگ مجموعه‌ای از طرحواره‌ها را مطرح کرده که با عنوان طرحواره‌های ناسازگار اولیه نام‌گذاری گردیده است. طرحواره‌های ناسازگار اولیه، دربرگیرنده الگوهای هیجانی و شناختی خود آسیب‌رسانی می‌باشند که ایجاد آن‌ها در مراحل آغازین رشد فرد بوده و در فرآیند زندگی او تکرار می‌شوند. پژوهشگران در پژوهشی نشان دادند طرحواره‌های ناسازگار اولیه در اضطراب نقش دارد. پیترز^۱ و همکاران با توجه به نتایج مطالعه خود معتقدند که بیماران پس از درمان، کاهش قابل توجهی در عملکرد ناکارآمد روانی، ذهنیت‌های ناسازگار و افزایش قابل ملاحظه‌ای در ذهنیت‌های سازگار نشان دادند (پیترز و همکاران، ۲۰۲۱). مطالعات انجام گرفته بیانگر این است که طرحواره درمانی حاوی مکانیزم‌هایی است که می‌تواند بر تحمل پریشانی و تاب‌آوری، تنظیم هیجانی و سبک فرزند پروری اثرگذار باشد و قطعاً نتایج چنین پژوهش‌هایی می‌تواند در افزایش درک متخصصان سلامت روان در جهت کمک به افراد مؤثر باشد. در راستای این مهم، افراعی و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که طرحواره درمانی بر کاهش تحمل پریشانی تأثیر دارد. پاک اندیش و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهش خود نشان دادند طرحواره درمانی باعث بهبود تنظیم هیجان شد. خساره و همکاران (۱۴۰۱) نشان دادند که طرحواره درمانی بر سطح تاب‌آوری و سازگاری اجتماعی تأثیر معناداری دارد. پژوهش فروزانفر و دوکانه‌ای (۱۴۰۰) نیز نشان داد طرحواره درمانی یانگ بر بهبود تاب‌آوری و سبک‌های فرزند پروری مادران داشت آموزان مقطع متوسطه دوم تأثیر دارد. از طرفی آهوان و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهش خود دریافتند که دو روش طرحواره درمانی و طرحواره درمانی هیجانی بر بهبود تنظیم هیجان تأثیر داشتند.

بر این اساس، مطابق با مبانی نظری طرحواره درمانی و اهمیت انتخاب مادران به عنوان اولین مراقبان در معرض خطر و افرادی که بیشترین ارتباطات را با کودکان دارای نقص توجه/بیش فعالی دارند به نظر می‌رسد جهت توجه به وضعیت سلامتی مادران، درمان‌های روان‌شناسی مبتنی بر طرحواره دارای ضرورت باشد. به علاوه، با مدنظر قرار دادن فشار روانی مراقبت از کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش فعالی لزوم توجه به سلامت روان‌شناسی و به کارگیری تکنیک‌های روان‌درمانی جدید بیش از پیش احساس می‌شود. بنابراین نمونه انتخابی از میان مادران دارای کودک نقص توجه/بیش فعالی انتخاب شد. همچنین با بررسی متون پژوهشی داخلی مرتبط با طرحواره درمانی، مطالعات کنترل شده آزمایشی در زمینه تأثیر این درمان بر ارتقای تحمل پریشانی و تاب‌آوری، تنظیم هیجانی و سبک فرزند پروری مادران دارای کودک نقص توجه/بیش فعالی کمتر به چشم می‌خورد. بنابراین، با در نظر گرفتن خلاصه پژوهشی حاضر در این زمینه لزوم استفاده از روش‌های جدید در جهت ارتقاء و بهبود زندگی آنان حائز اهمیت است. با توجه به مسائل طرح شده و ضرورت‌های بیان شده، پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی و تاب‌آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی انجام پذیرفت.

روش

پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه مادران دارای کودک مبتلا به نقص توجه/بیش فعالی مراجعه کننده به کلینیک توحید در شهر اصفهان در سال ۱۴۰۲ بود که از بین آن‌ها ۳۰ نفر به روش نمونه‌گیری غیر تصادفی و هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه (۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه کنترل) جایگذاری شدند. ملاک‌های ورود افراد به پژوهش شامل ۱. رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش؛ ۲. جنسیت زن؛ ۳. مادران دارای کودک نقص توجه/بیش فعالی؛ ۴. تشخیص اختلال نقص توجه-بیش فعالی در کودک توسط روان‌پژوهک؛ ۵. عدم شرکت همزمان در دوره‌های روان‌درمانی دیگر؛ ۶. آمادگی جسمانی و روانی برای پاسخگویی به سؤالات و معیارهای خروج از پژوهش شامل ۱. غیبت بیش از دو جلسه؛ ۲. عدم تمایل شرکت کننده به ادامه شرکت در پژوهش؛ ۳. شرکت همزمان در برنامه‌های مشاوره یا روان‌درمانی دیگر؛ ۴. عدم همکاری در تکمیل پرسشنامه‌ها در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون بود. پس از انتخاب افراد نمونه، در مورد موضوع، دوره‌های درمان و اهداف آن‌ها برای شرکت کنندگان توضیح داده شد و به آن‌ها ملاحظات اخلاقی پژوهش توضیح داده شد. ملاحظات اخلاقی نیز به شرح ذیل رعایت شد: ۱- پیش از شروع مطالعه، شرکت کنندگان از فرآیند و اهداف مطالعه و روش اجرای پژوهش آگاه شدند؛ ۲- شرکت کنندگان از بی‌ضرر بودن مطالعه، آگاه شدند؛ ۳- شرکت کنندگان از امکان خروج آزادانه در هر مرحله مطالعه که تمایل داشته باشند، آگاه شدند؛ ۴- پژوهشگر متعهد شد تا از اطلاعات خصوصی آزمودنی‌ها محافظت کند و از داده‌ها فقط در راستای اهداف پژوهش استفاده کند؛ ۵- این پژوهش در کمیته اخلاق پژوهش دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان) با کد اخلاق IR.IAU.KHUISF.REC.1402.215 به تصویب رسیده است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیره با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ استفاده شد.

ابزار سنجش

مقیاس تاب آوری^۱ (CD-RIS): این مقیاس توسط کانر و دیویدسون^۲ (۲۰۰۳) تدوین گردید و شامل ۲۵ گویه است. نمره دهی این پرسشنامه در طیف لیکرت ۰ تا ۴ و دامنه نمرات بین ۰ تا ۱۰۰ می‌باشد که نمره بیشتر، به معنای تاب آوری بیشتر است. کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) ضربیت آلفای کرونباخ مقیاس تاب آوری را ۰/۸۹ گزارش کرده‌اند. همچنین، ضربیت پایایی حاصل از روش باز آزمایی در یک فاصله ۴ هفته‌ای ۰/۸۷ بوده است. روایی مقیاس نیز با استفاده از روش تحلیل عاملی، محاسبه هر نمره کل نشان داد که به جز سه سؤال، ضربیت سؤالات دیگر بین ۰/۱۴ تا ۰/۶۴ گزارش شده است (کانر و دیویدسون، ۲۰۰۳). خوشنظری و همکاران (۱۳۹۴) پرسشنامه تاب آوری را ترجمه و روایی محتوای آن را ۰/۸۴ و آلفای کرونباخ آن را ۰/۹۴ گزارش کردن. شریف و همکاران (۱۴۰۳) نیز در پژوهش خود روایی تشخیصی پرسشنامه را با استفاده از شاخص میانگین واریانس استخراج شده (AVE) بررسی و ۰/۵۹ به دست آوردن. همچنین پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ پرسشنامه را به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۹۳ به دست آورده که نشان‌دهنده پایایی مناسب است (شریف و همکاران، ۱۴۰۳). در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد.

مقیاس تحمل پریشانی^۳ (DTS): سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) این پرسشنامه را معرفی نموده‌اند که شامل ۱۵ گویه و چهار مؤلفه شامل تحمل پریشانی، جذب شدن به سیله هیجانات منفی، برآورد ذهنی پریشانی، و تنظیم تلاش‌ها برای تسکین پریشانی است. این مقیاس در طیف پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً موافق = ۱ تا کاملاً مخالف = ۵ امتیازدهی می‌گردد و گویه ۶ به گونه معکوس نمره‌گذاری می‌گردد و افزایش امتیازات به معنای افزایش تحمل پریشانی است. در پژوهش سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) ضربیت آلفای پرسشنامه ۰/۸۲ به دست آمد (سیمونز و گاهر، ۲۰۰۵). در مطالعه همسو و همکاران (۲۰۱۳) به منظور بررسی اعتبار همگرا، این مقیاس با پرسشنامه پنج وجهی ذهن‌آگاهی مقایسه شد که نتایج نشان‌دهنده همبستگی مثبت بالا بین مقیاس تحمل پریشانی و تمام خرده مقیاس‌های پرسشنامه پنج وجهی ذهن‌آگاهی بود. در ایران نیز در پژوهش توکلی و کاظمی زهرانی (۱۳۹۷) ضربیت پایایی به روش باز آزمایی در فاصله‌ی زمانی سه ماه برای کل مقیاس ۰/۸۱ به دست آمد. همچنین بین مقیاس تحمل پریشانی با هیجان مثبت، هیجان منفی و وابستگی به سیگار به ترتیب همبستگی‌های ۰/۵۴، ۰/۲۲ و ۰/۶۵ به دست آمد. در مطالعه حاجی شریفی و همکاران (۱۴۰۲) نیز برای

1. Connor – Davidson Resilience Scale

2. Connor & Davidson

3. Distress Tolerance Scale

بررسی روایی صوری و محتوایی این مقیاس به روش کیفی، از نظر سه متخصص استفاده شد و بعد از تأیید، مقیاس مورد استفاده قرار گرفت. همچنین همسانی درونی نمره کل این آزمون به روش آلفای کرونباخ توسط حاجی شریفی و همکاران (۱۴۰۲)، ۰/۸۶ گزارش شد. در پژوهش حاضر پایابی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۶ به دست آمد.

مقیاس تنظیم هیجانی (ERQ): این پرسشنامه توسط گروس و جان^۱ (۲۰۰۳) طراحی شده است و دارای ۱۰ گویه می‌باشد. مقیاس پاسخ‌گویی به این پرسشنامه در طیف ۷ درجه‌ای لیکرت می‌باشد. حداقل نمره ۱۰ و حداکثر نمره ۷۰ می‌باشد و نمره بالاتر به معنای تنظیم هیجان بالاتر است. جان و گروس ضربی آلفای کرونباخ برای ارزیابی مجدد ۰/۷۹ و برای سرکوبی ۰/۷۳ گزارش کرده‌اند (گروس و جان، ۲۰۰۳). در روایی ملاک این پرسشنامه همبستگی مؤلفه ارزیابی مجدد با مقیاس عواطف مشبت (۰/۰۴) و عواطف منفی (۰/۰۱۴) و مؤلفه سرکوبی با مقیاس عواطف مشبت (۰/۱۵) و عواطف منفی (۰/۰۴) گزارش شده است (بالزاروتی^۲ و همکاران، ۲۰۱۰). در ایران حسینی و خیر (۱۳۸۹) مقدار آلفای کرونباخ پرسشنامه را ۰/۷۰ و روایی محتوایی کل پرسشنامه را ۰/۶۸ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر پایابی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ برای ارزیابی مجدد ۰/۸۱ و برای سرکوبی ۰/۸۵ به دست آمد.

مقیاس سبک‌های فرزند پروری (PSI): پرسشنامه سبک‌های فرزند پروری توسط بامریند (۱۹۶۷) طراحی و اعتبار یابی شد. این پرسشنامه شامل ۳۰ گویه بسته‌پاسخ است، که سبک‌های فرزند پروری سهل‌گیرانه، مقتدرانه و مستبدانه را می‌سنجد. که ۱۰ ماده آن به شیوه سهل‌گیر (۱۰ تا ۱)، ۱۰ ماده به شیوه مستبد (۱۰ تا ۲۰) و ۱۰ ماده دیگر به شیوه مقتدرانه (۲۰ تا ۳۰) به امر پرورش فرزند مربوط می‌شود. الگوی پاسخ‌دهی به این سؤال‌ها، مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالف تا کاملاً موافق می‌باشد. آلفای کرونباخ این ابزار برای سبک مقتدرانه ۰/۶۳، سبک مستبدانه ۰/۶۹ و سبک سهل‌گیرانه ۰/۷۰ گزارش شده است (بامریند، ۱۹۷۲). بواری^۳ (۱۹۹۱) جهت بررسی روایی این پرسشنامه از روش افتراقی استفاده نمود و مشاهده کرد که شیوه مستبدانه ۰/۳۸ - رابطه منفی با شیوه سهل‌گیرانه و ۰/۵۲ - رابطه منفی با شیوه مقتدرانه دارد و شیوه سهل‌گیرانه رابطه معناداری با شیوه مقتدرانه نداشت. در ایران ایزدخواست و گلشنی (۱۳۹۹) در پژوهش خود پایابی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ برای سبک‌های فرزند پروری مقتدرانه، مستبدانه، سهل‌گیرانه به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۹ و ۰/۷۳ به دست آوردند. همچنین نتایج تحلیل عاملی تأییدی برای سنجش روایی نیز برای سبک‌های فرزند پروری به ترتیب سبک مقتدرانه ۰/۶۴، مستبدانه ۰/۷۳ و سهل‌گیرانه ۰/۷۱ گزارش کردند. در پژوهش حاضر ضربی آلفای محاسبه شده برای سبک مقتدرانه ۰/۷۶، مستبدانه ۰/۶۷ و سهل‌گیرانه ۰/۶۱ محاسبه شد.

پروتکل طرحواره درمانی (STP): نحوه اجرای پژوهش بدین صورت بود که پس از کسب هماهنگی‌های لازم جهت اجرای پژوهش و تعیین گروه‌های آزمایش و کنترل، شرکت کنندگان پیش از اجرای مداخله، به پرسشنامه‌های پژوهش به عنوان پیش‌آزمون پاسخ دادند. گروه آزمایش، آموزش طرحواره درمانی مبتنی بر بسته آموزشی بارکلی^۴ (۲۰۱۳) را طی دوازده جلسه، هر هفته یک جلسه و به مدت ۹۰ دقیقه توسط پژوهشگر دریافت نمودند، اما شرکت کنندگان گروه کنترل آموزشی دریافت نکردند. پس از پایان جلسات درمانی، مجدداً هر دو گروه در مرحله پس‌آزمون به پرسشنامه‌های پژوهش پاسخ دادند و داده‌های حاصل از پیش‌آزمون و پس‌آزمون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. خلاصه آموزش جلسات طرحواره درمانی بارکلی در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. جلسات درمانی طرحواره درمانی (بارکلی، ۲۰۱۳)

جلسه	محظوظ جلسه
جلسه ۱	آشنایی و معارفه، بیان اهداف پژوهش، ایجاد انگیزه برای درمان و اجرای پیش‌آزمون.
جلسه ۲	آشنایی با مفاهیم طرحواره درمانی: معرفی طرحواره‌های ناسازگار و نحوه عملکرد آن‌ها، توضیح ریشه‌های تحولی و نیازهای هیجانی اساسی.
جلسه ۳	فرامهم نمودن زمینه برای سنجش: توضیح و آموزش سبک‌های مقابله‌ای همراه یا مثال‌هایی از زندگی روزمره، توضیح و آموزش ذهنیت‌های طرحواره‌ای، ایجاد انگیزه در افراد جهت سنجش و تغییر طرحواره‌ها.

1 . Emotion Regulation Questionnaire

2 . Gross & John

3 . Balzarotti

4 . Parenting Style Inventory

5 . Buri

6 . Schema Therapy Protocol

7 . Barkley

اثربخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سیک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/ابیض فعالی
The effectiveness of schema therapy on distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of ...

جلسه ۱	ادامه فرایند تغییر طرحواره‌ها به واسطه کارگیری راهبردهای الگو شکنی رفتاری: به وجود آوردن انگیزه برای تغییر رفتارهای تداوم‌بخش طرحواره‌ها و بررسی اثربخشی آن در زندگی افراد، بررسی و آموزش استفاده از کارت‌های آموزشی در راستای الگو شکنی رفتاری.
جلسه ۲	آغاز فرایند تغییر طرحواره‌ها به کارگیری روش‌های رفتاری: توضیح مجدد و آموزش سبک‌های مقابله‌ای، اولویت‌بندی رفتارها.
جلسه ۳	ادامه فرایند تغییر طرحواره‌ها به کارگیری روش‌های شناختی: ایجاد اعتماد به قدرت این روش‌ها برای تغییر رفتارهای افراد.
جلسه ۴	سنجش و آموزش طرحواره‌ها، سنجش طرحواره‌های افراد، آشنا کردن افراد با طرحواره‌های شناختی، انجام تکنیک تصویرسازی ذهنی مربوط به مرحله سنجش در جلسه، بحث پیرامون طرحواره‌ها و تأثیر آن‌ها بر زندگی افراد.
جلسه ۵	شروع فرایند تغییر طرحواره‌ها: ایجاد انگیزه و آمادگی برای تغییر طرحواره‌ها، معرفی کلی راهبردهای شناختی، هیجانی و رفتاری. هم‌پیمان شدن برای جنگ علیه طرحواره‌ها در سه سطح شناختی، هیجانی و رفتاری.
جلسه ۶	شروع روند تغییر طرحواره‌ها از طریق اعمال شیوه‌های شناختی: انجام آزمون اعتبار طرحواره، بررسی شواهد تأییدکننده و ردکننده ارزیابی مزایا و معایب طرحواره‌ها و سبک‌های مقابله‌ای.
جلسه ۷	ادامه فرایند تغییر به واسطه راهبردهای شناختی: بررسی تکلیف خانگی، آموزش و تمرین گفتگو بین جنبه سالم و جنبه طرحواره‌ای، آموزش، تدوین و ساخت کارت آموزشی و نحوه استفاده از آن‌ها، تکمیل فرم ثبت طرحواره.
جلسه ۸	شروع فرایند تغییر طرحواره‌ها به واسطه اعمال روش‌های تجربی: توضیحات مرتبط با منطق به کارگیری روش‌های تجربی، تقویت مفهوم "بزرگسال سالم"، شناسایی نیازهای هیجانی ارضانشده.
جلسه ۹	ادامه فرایند تغییر به واسطه راهبردهای تجربی: ایجاد فرصت برای بیمار برای فهمیدن احساساتش نسبت به والدین و نیازهای برآورده نشده‌اش از طریق آنان، کمک به فرد برای برونو ریزی هیجانات بلوکه شده، باز والدینی حد و مرزدار.
جلسه ۱۰	آغاز فرایند تغییر طرحواره‌ها به واسطه به کارگیری روش‌های رفتاری: توضیح مجدد و آموزش سبک‌های مقابله‌ای، اولویت‌بندی رفتارها.
جلسه ۱۱	ادامه فرایند تغییر طرحواره‌ها به واسطه به کارگیری راهبردهای الگو شکنی رفتاری: به وجود آوردن انگیزه برای تغییر رفتارهای تداوم‌بخش طرحواره‌ها و بررسی اثربخشی آن در زندگی افراد، بررسی و آموزش استفاده از کارت‌های آموزشی در راستای الگو شکنی رفتاری.
جلسه ۱۲	گفتگو پیرامون اثرات تغییر طرحواره‌ها، جمع‌بندی و نتیجه‌گیری و اجرای پس‌آزمون.

مافته ها

میانگین و انحراف استاندارد سنی نمونه مورد پژوهش در گروه آزمایش $41/61 \pm 4/93$ و در گروه کنترل $42/56 \pm 5/62$ بود. در گروه آزمایش ۷ نفر (۴۶٪) مجرد و ۸ نفر (۵۳٪) متاهل و در گروه کنترل ۶ نفر (۴۰٪) مجرد و ۹ نفر (۶۰٪) متأهل بودند. از نظر تحصیلات در گروه آزمایش ۳ نفر (۲۰٪) ابتدایی، ۳ نفر (۲۰٪) سیکل، ۴ نفر (۲۶٪) دبیلم و ۵ نفر (۳۳٪) دانشگاهی بودند، در گروه کنترل ۴ نفر (۲۶٪) نفر (۲۰٪) ابتدایی، ۳ نفر (۲۰٪) سیکل، ۲ نفر (۱۳٪) دبیلم و ۶ نفر (۴۰٪) دانشگاهی بودند.

جدول ۲. شاخص‌های توصیفی نمرات

۰/۵۴	۰/۷۸	۹/۴۳	۴۹/۶۷	۱۰/۸۳	۵۱	کنترل	شاخص‌های فردی
۰/۴۶	۰/۵۹	۴/۶۶	۲۶/۲	۴/۵/	۱۸/۴۷	آزمایش	
۰/۴۸	۰/۸۸	۴/۵	۱۶/۵۳	۴/۶۶	۱۷/۰۷	کنترل	
۰/۶۱	۰/۶۰	۴/۴۳	۲۲/۴	۵/۲	۱۶/۵۶	آزمایش	تحمل عواطف منفی
۰/۵۳	۰/۸۷	۳/۹۷	۱۵/۷۳	۳/۹۴	۱۵/۶	کنترل	
۰/۷۰	۰/۷۵	۲/۵۷	۱۵/۲۷	۲/۲۹	۱۰/۱۳	آزمایش	پذیرش مثبت تغییر
۰/۷۳	۰/۷۹	۱/۳	۹	۱/۷۵	۹/۳۳	کنترل	
۰/۶۸	۰/۶۴	۱/۱۲	۹/۷۳	۱/۵۷	۷/۰۷	آزمایش	مهار
۰/۵۴	۰/۷۶	۱/۱۲	۵/۷۳	۱/۸۴	۶/۱۳	کنترل	
۰/۴۰	۰/۵۴	۰/۷۴	۵/۸۷	۱/۰۶	۳/۱۳	آزمایش	تأثیرات معنوی
۰/۴۸	۰/۹۰	۰/۷۲	۲/۶۶	۰/۹۹	۲/۸۷	کنترل	
۰/۷۹	۰/۵۱	۶/۶۸	۳۸/۷۳	۵/۵۹	۲۵/۲	آزمایش	تنظیم هیجان
۰/۵۳	۰/۹۳	۴/۹۴	۲۸/۷۸	۵/۶۲	۲۵/۲۷	کنترل	
۰/۲۷	۰/۷۳	۳/۷۱	۱۵/۶۷	۳/۳۶	۹/۹۳	آزمایش	سرکوبی هیجان
۰/۷۳	۰/۶۸	۲/۱۸	۱۰/۷۳	۳/۳۷	۹/۹۳	کنترل	
۰/۵۲	۰/۶۶	۳/۴۵	۲۳/۰۷	۲/۸۶	۱۵/۲۷	آزمایش	ارزیابی مجدد
۰/۵۴	۰/۷۱	۳/۲۹	۱۸	۲/۸۷	۱۵/۳۳	کنترل	
۰/۴۴	۰/۵۲	۱۰/۰۱	۳۶/۱۳	۱۰/۶۲	۲۶/۸	آزمایش	سبک مقدرانه
۰/۴۸	۰/۶۷	۱۰/۶	۲۳/۴	۱۰/۰۷	۲۴/۲۷	کنترل	
۰/۶۵	۰/۵۳	۵/۰۲	۱۳/۳۳	۹/۵۵	۲۱/۴۶	آزمایش	سبک مستبدانه
۰/۵۹	۰/۸۸	۹/۷۲	۱۸/۱۳	۹/۵۸	۱۷/۶۷	کنترل	
۰/۶۳	۰/۵۱	۳/۷۵	۱۵/۴۰	۵/۶۸	۲۰/۲۶	آزمایش	سبک سهل‌گیرانه
۰/۴۸	۰/۶۹	۵/۱۳	۲۴/۲۷	۶/۵۲	۲۳/۴	کنترل	

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، متغیرهای تحمل پریشانی، تاب‌آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری برای دو گروه کنترل و آموزش طرحواره درمانی در دو مرحله سنجش (پیش‌آزمون و پس‌آزمون) نشان داده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌گردد، در گروه کنترل میانگین متغیرهای پژوهش در پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون تغییر چندانی را نشان نمی‌دهند اما افزایش میانگین متغیرهای تحمل پریشانی، تاب‌آوری، تنظیم هیجانی و سبک فرزند پروری مقدرانه و کاهش میانگین سبک‌های فرزند پروری مستبدانه و سهل‌گیرانه پس از آموزش طرحواره درمانی در مرحله پس‌آزمون نسبت به مرحله پیش‌آزمون مشاهده می‌شود.

برای اینکه بتوان از تحلیل کوواریانس استفاده کرد لازم است ابتدا پیش‌فرضهای این نوع تحلیل مورد بررسی قرار گیرد. پس از اجرای آزمون کالموگروف – اس‌میرنف نتایج آن نشان داد که تمامی متغیرهای پژوهش معنادار نیستند، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که توزیع این متغیرها نرمال است. نتایج آزمون لوین نیز برای بررسی همگنی واریانس متغیرهای وابسته در گروها نشان داد که واریانس متغیرهای پژوهش در سطح $0/۰۵$ معنادار نیست، بنابراین مفروضه همگنی واریانس داده‌ها برقرار است. همچنین باید اشاره کرد که در بررسی پیش‌فرض همگنی شبیه خط رگرسیون، نتایج نشان داد که تعامل پیش‌آزمون با گروه در متغیرهای پژوهش معنادار نبوده است. این یافته بدان معناست که فرض همگنی شبیه خط رگرسیون در این متغیرها برقرار بوده است؛ بنابراین تمام مفروضه‌های تحلیل کوواریانس رعایت شده است و می‌توان از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده کرد. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره متغیرهای پژوهش در جدول ۳ ارائه شده است.

اثریخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی
The effectiveness of schema therapy on distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of ...

جدول ۳. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره متغیرهای پژوهش

اثرات	آزمون	ضریب	F	درجه آزادی	سطح	اندازه اثر	توان	آماری
گروه	اثر پیلابی	.۹۰۱	۴۰/۸۴	۴	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۰۰۱	.۱/۰۰۰
لامبدای ویلکز		.۱۹۹	۴۰/۸۴	۴	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۰۰۱	.۱/۰۰۰
اثر هتلینگ		.۹/۱۱	۴۰/۸۴	۴	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۰۰۱	.۱/۰۰۰
بزرگترین ریشه روحی		.۹/۱۱	۴۰/۸۴	۴	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۰۰۱	.۱/۰۰۰

همان‌گونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، سطوح معناداری آزمون‌ها بیانگر آن است که بین دو گروه آزمایشی و گواه در متغیرهای تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود دارد. بررسی دقیق‌تر این نتیجه در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره در مؤلفه‌های تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری

منع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین	F	سطح	اندازه اثر	توان	آماری
پیش آزمون تحمل	۱۶۱۲/۲۲۳	۱	۱۶۱۲/۲۲۳	۴۷۳/۱۸۴	معناداری	.۰/۰۰۱	.۰/۹۴۴	.۱/۰۰۰
گروه	۱۴۵/۲۰۰	۱	۱۴۵/۲۰۰	۴۲/۵۸۷	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۶۰۳	.۱/۰۰۰
	۹۵/۴۶۷	۲۸		۳/۴۱۰				
پیش آزمون جذب	۲۲۵۳/۲۲۳	۱	۲۲۵۳/۲۲۳	۴۵۰/۲۳۸	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۴۱	.۱/۰۰۰
گروه	۱۸۲/۵۳۳	۱	۱۸۲/۵۳۳	۳۶/۴۷۲	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۵۶۶	.۱/۰۰۰
	۱۴۰/۱۳۳	۲۸		۵/۰۰۵				
پیش آزمون ارزیابی	۹۷۹۲/۱۳۳	۱	۹۷۹۲/۱۳۳	۷۵۹/۳۶۰	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۶۴	.۱/۰۰۰
گروه	۶۳۴/۸۰۰	۱	۶۳۴/۸۰۰	۰/۲۲۷	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۶۳۷	.۱/۰۰۰
	۳۶۱/۰۶۷	۲۸		۱۲/۸۹۵				
پیش آزمون تنظیم	۲۹۶۰/۱۳۳	۱	۲۹۶۰/۱۳۳	۱۷۱/۴۸۴	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۸۶۰	.۱/۰۰۰
گروه	۲۴۶/۵۳۳	۱	۲۴۶/۵۳۳	۱۴/۲۸۲	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۳۳۸	.۱/۰۰۰
	۴۸۳/۲۲۳	۲۸		۱۷/۲۶۲				
پیش آزمون شایستگی	۱۳۶۹۶/۰۳۳	۱	۱۳۶۹۶/۰۳۳	۶۵۲/۰۴۴	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۵۹	.۱/۰۰۰
گروه	۷۰۰/۸۳۳	۱	۷۰۰/۸۳۳	۳۳/۳۶۵	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۵۴۴	.۱/۰۰۰
	۵۸۸/۱۳۳	۲۸		۲۱/۰۰۵				
پیش آزمون تحمل عواطف منفی	۱۰۹۰۶/۱۳۳	۱	۱۰۹۰۶/۱۳۳	۶۱۵/۰۰۸	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۵۶	.۱/۰۰۰
گروه	۳۳۳/۲۲۳	۱	۳۳۳/۲۲۳	۱۸/۷۹۷	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۴۰۲	.۱/۰۰۰
	۴۹۶/۵۳۳	۲۸		۱۷/۷۳۳				
پیش آزمون پذیرش مثبت تغییر	۴۴۱۶/۵۲۳	۱	۴۴۱۶/۵۲۳	۱۰۵۷/۵۵۱	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۷۴	.۱/۰۰۰
گروه	۲۹۴/۵۳۳	۱	۲۹۴/۵۳۳	۷۰/۵۲۷	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۷۱۶	.۱/۰۰۰
	۱۱۶/۹۳۳	۲۸		۴/۱۷۶				
پیش آزمون مهار	۱۷۹۴/۱۳۳	۱	۱۷۹۴/۱۳۳	۱۱۴۵/۱۹۱	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۷۶	.۱/۰۰۰
گروه	۱۲۰/۰۰۰	۱	۱۲۰/۰۰۰	۷۶/۵۹۶	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۷۳۲	.۱/۰۰۰
	۴۳/۸۶۷	۲۸		۱/۰۶۷				
پیش آزمون تأثیرات معنوی	۵۴۶/۱۳۳	۱	۵۴۶/۱۳۳	۱۰۱۴/۹۳۸	خطا	.۰/۰۰۱	.۰/۹۷۳	.۱/۰۰۰

گروه	خطا	پیش‌آزمون سرکوبی هیجان	گروه	خطا	پیش‌آزمون ارزیابی مجدد	پیش‌آزمون سبک مقدرانه	گروه	خطا	پیش‌آزمون سبک مستبدانه	گروه	خطا	پیش‌آزمون سبک سهل‌انگارانه	گروه	خطا	پیش‌آزمون سبک سهل‌انگارانه	گروه	خطا	
۱/۰۰۰	۰/۸۳۶	۰/۰۰۱	۱۴۲/۷۲۶	۷۶/۸۰۰	۱	۷۶/۸۰۰												
				۰/۵۳۸	۲۸	۱۵/۰۶۷												
۱/۰۰۰	۰/۹۴۴	۰/۰۰۱	۴۷۴/۷۸۹	۵۲۲۷/۲۰۰	۱	۵۲۲۷/۲۰۰												
۱/۰۰۰	۰/۳۷۲	۰/۰۰۱	۱۶/۵۸۰	۱۸۲/۵۳۳	۱	۱۸۲/۵۳۳												
				۱۱/۱۰	۲۸	۳۰۸/۲۶۷												
۱/۰۰۰	۰/۹۷۵	۰/۰۰۱	۱۱۱۰/۴۴۸	۱۲۶۴۸/۵۳۳	۱	۱۲۶۴۸/۵۳۳												
۱/۰۰۰	۰/۳۷۶	۰/۰۰۱	۱۶/۹۰۳	۱۹۲/۵۳۳	۱	۱۹۲/۵۳۳												
				۱۱/۳۹	۲۸	۳۱۸/۹۳۳												
۱/۰۰۰	۰/۸۳۳	۰/۰۰۱	۱۳۹/۳۴۵	۲۶۵۸۱/۶۳۳	۱	۲۶۵۸۱/۶۳۳												
۱/۰۰۰	۰/۱۸۵	۰/۰۱۸	۶/۳۷۶	۱۲۱۶/۰۳۳	۱	۱۲۱۶/۰۳۳												
				۱۹۰/۷۶۲	۲۸	۵۳۴۱/۳۳۳												
۱/۰۰۰	۰/۸۱۶	۰/۰۰۱	۱۲۳/۹۸۵	۷۴۲۶/۱۳۳	۱	۷۴۲۶/۱۳۳												
۱/۰۰۰	۰/۰۹۳	۰/۰۰۱	۲/۸۸۵	۱۷۲/۸۰۰	۱	۱۷۲/۸۰۰												
				۵۹/۸۵۹	۲۸	۱۶۷۷/۰۶۷												
۱/۰۰۰	۰/۹۴۲	۰/۰۰۱	۴۵۶/۰۵۰	۱۱۸۰/۰۸۳۳	۱	۱۱۸۰/۰۸۳۳												
۱/۰۰۰	۰/۴۴۹	۰/۰۰۱	۲۲/۷۸۷	۵۸۹/۶۳۳	۱	۵۸۹/۶۳۳												
				۲۵/۸۷۶	۲۸	۷۲۴/۵۳۳												

با توجه به مقادیر جدول فوق می‌توان استنباط کرد بین دو گروه مورد مطالعه از نظر هر یک از مؤلفه‌های مورد بررسی تفاوت معنادار وجود دارد. چرا که مقادیر F محاسبه شده در سطح $P < 0.01$ معنی دارند و با توجه به میانگین‌های برآورده شده این معنی داری به نفع گروه آزمایش بوده است و لذا طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تابآوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی اثربخش بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی و تابآوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک اختلال نقص توجه/بیش فعالی اثربخشی انجام گردید. بر اساس نتایج به دست آمده مشخص شد که طرحواره درمانی بر ابعاد تحمل پریشانی مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی در مرحله پیش‌آزمون اثربخشی معنی داری داشته است. این یافته با نتایج افراعی و همکاران (۲۰۲۱)، احمدزاده سامانی و همکاران (۲۰۲۰) و اوون و گونس^۱ همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت که طرحواره درمانگر با استفاده از مهارت‌های طرحواره درمانی به کاهش مشکلات میان فردی مزمن و بی‌ثباتی هیجانی افراد و درنهایت به فعال‌سازی تنظیم شناختی و هیجانی آن‌ها کمک نموده که این امر با به کارگیری شناخت درمانی و جایگزین کردن راهبردهای مدیریت هیجان سازگارانه در جهت مواجهه با مشکلات و مسائل زندگی انجام می‌گیرد (Rinzer^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). بهبود تنظیم شناختی نیز از طریق بهبود پردازش شناختی و ذهنی منجر به بهبود تحمل پریشانی و قدرت مقابله‌ای آن‌ها می‌گردد. علاوه بر این می‌توان بیان نمود که مهارت‌های طرحواره درمانی، کاهش طرحواره‌های ناسازگار اولیه و نگرش‌های منفی حاصل از آن را به همراه دارد. بهبود نگرش در چنین افرادی، بر پردازش‌های شناختی ناکارآمد آنان مؤثر است که این امر تحمل پریشانی بالاتر را برای آن‌ها به دنبال دارد (قادری و همکاران، ۱۳۹۵).

همچنین، یافته‌های پژوهش نشان داد که طرحواره درمانی بر ابعاد تابآوری مادران دارای کودک اختلال نقص توجه/بیش فعالی در مرحله پس‌آزمون اثربخشی معنی داری داشته است. این یافته با نتایج حسنی و همکاران (۲۰۱۸)؛ سایل^۳ و همکاران (۲۰۱۸) و اسمیت و روڈریگز^۴

1. Onen & Günes

2. Remer

3. Sayal

4. Smith & Rodriguez

اثریخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی
The effectiveness of schema therapy on distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of ...

(۲۰۱۳) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت که تاب آوری، سازگاری مثبت و انطباق با موقعیت در شرایط سخت و ناکامی‌ها است. طرحواره‌های ناسازگار نیز در شرایط دشوار فعال می‌شوند. در این راستا، والدین دارای کودک اختلال نقص توجه/بیش فعالی بهویژه مادران آن‌ها که دارای طرحواره‌های ناسازگار می‌باشند، در شرایط دشوار از روش‌های نامناسبی استفاده می‌نمایند که این امر منجر می‌شود طرحواره‌های ناسازگارشان تثبیت شوند و درنتیجه مشکلات آن‌ها افزایش یابد. همچنین، مطالعات حاکی از آن است که تاب آوری با طرحواره‌های ناسازگار اولیه حوزه بریدگی/طرد، خودگردانی/عملکرد مختلف، دیگر جهتمندی و محدودیت‌های مختل دارای رابطه منفی می‌باشد. لذا از آنجا که تاب آوری؛ بهعنوان الگوی سلامت روان و طرحواره‌های ناسازگار اولیه بهعنوان الگویی برای عدم سلامت روان به شمار می‌روند، در صورت وجود هر یک از طرحواره‌های ناسازگار، تاب آوری فرد کاهش می‌باشد (کوبست^۱ و همکاران، ۲۰۱۳). در موقعیت‌های سخت، تاب آوری را می‌توان بهعنوان یکی از خصوصیات اثربخش ذهنیت بزرگسال سالم مدنظر قرار داد. افراد با ذهنیت بزرگسال سالم توانمند، از ظرفیت‌های روانی و شخصیتی خود برای روپروردیدن با شرایط ناخواهایند و تنشی‌ها بهره می‌برند، لذا در صورت بروز مشکل، این ذهنیت به آن‌ها توان صیر و سازگاری در برابر سختی‌ها را می‌دهد؛ یعنی فرد می‌تواند مسائل را به شکل منطقی و بدون هجوم هیجان‌های منفی بررسی کرده و راهکار مناسبی بیابد. بنابراین طرحواره درمانی منجر به درونی شدن ذهنیت بزرگسال سالم در چنین مادرانی می‌شود و مادران در شرایط دشوار علیه طرحواره‌ها می‌جنگند و رفتارهای سالمی را بروز می‌دهند. بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت طرحواره درمانی می‌تواند موجب افزایش تاب آوری این مادران شود (گل آوری و خیاطان، ۱۴۰۱).

در ادامه نتایج پژوهش حاضر نشان داد که طرحواره درمانی بر ابعاد تنظیم هیجان مادران دارای کودک اختلال نقص توجه/بیش فعالی در مرحله پس‌آزمون دارای اثربخشی بوده و موجب افزایش نمرات ابعاد تنظیم هیجان در مادران گردیده است. این یافته با نتایج حسنی و همکاران (۱۴۰۱)؛ پروزیان و همکاران (۱۴۰۱) و (زیتمن^۲ و همکاران، ۲۰۲۴) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت که طرحواره درمانی از طریق تغییر سبک‌های مقابله‌ای ناسازگار و طرحواره‌های ناسازگار ایجاد شده در دوران کودکی و توضیح شیوه اثرگذاری آن‌ها در پردازش و رویارویی با رویدادهای استرس‌های زندگی و ارائه تکنیک‌های شناختی و رفتاری بهمنظور جایگزین کردن الگوهای رفتاری و شناختی سازگارت و جدیدتر بهجای سبک‌ها و راهبردهای مقابله‌ای ناکارآمد، فرستی را برای بهبود تنظیم هیجانات فراهم آورده است. به دلیل آن که هیجانات، تأکید عده طرحواره درمانی می‌باشد، به کارگیری تکنیک‌های تجربی و هیجانی از قبیل آگاهی، پذیرش و بازسازی بن‌مایه‌های ناسازگار، تعدیل هیجانات مثبت و منفی را به دنبال دارد که این امر نیز قضاوت و ادراک مثبت از خویش در افراد را در پی دارد (فتاحی و دهقانی، ۱۳۹۷).

درنهایت نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر نشان داد که طرحواره درمانی بر بهبود سبک‌های فرزند پروری در مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی اثربخش است. این یافته با نتایج فروزانفر و دوگانه‌ای (۱۴۰۰)، یونسی و همکاران (۱۴۰۰) و (شینگو^۳ و همکاران، ۲۰۲۴) همسو بود. در تبیین یافته به دست آمده می‌توان ارتباط بین طرحواره‌ها و سبک‌های فرزند پروری را مدنظر قرار داد. بر این اساس، در طرحواره خود تحول نیافته/گرفتار، افراد از فقدان هویت مستقل رنج می‌برند و درگیر انجام کارهای مورد انتظار والدین پرتوخ خود هستند. درواقع، رفتار چنین افرادی بر پایه تقلید از رفتارهای نماد والدین و با رهبران قدرتمند می‌باشد. طرحواره معیارهای سرخستانه با تحمیل فشار زیاد بر فرد همراه است و منجر به عیب‌جویی پیوسته آن‌ها از خود و دیگران می‌گردد. لذا این خصوصیات، تقویت به کارگیری سبک مستبدانه در فرزند پروری را به همراه دارد. ویژگی‌های افراد با طرحواره بزرگمنشی/استحقاق شامل مواردی همچون؛ قائل شدن به حقوق ویژه برای خود، انتظار از دیگران برای فراهم نمودن هر آنچه می‌خواهند، نه نگتن به آن‌ها می‌باشد. درواقع چنین افرادی در پی به دست آوردن قدرت و سلطه‌گری هستند، از همدلی برخوردار نبوده و احساسات و نیازهای دیگران برای آن‌ها اهمیتی ندارد (یونگ و همکاران، ۲۰۱۰). لذا، از سبک فرزند پروری مستبدانه استفاده به عمل می‌آورند. افراد دارای طرحواره عدم خویشتن داری و خود انصباطی ناکافی نیز، از تعهد و مسئولیت‌پذیری برخوردار نیستند، دارای ظرفیت ناکامی نبوده و از توانایی کنترل هیجانات و تکانه‌های برخوردار نیستند. تکانشی بودن سبب می‌گردد فرد بهطور خودانگیخته و آزادانه عمل کند. لذا بی‌ثباتی نیز می‌تواند در رفتار آن‌ها وجود داشته باشد. آن‌ها به هر طریق می‌خواهند رضایت و لذت‌های آنی را به دست آورند. بنابراین در نقش والدینی آن‌ها، این خصوصیات مشکل ساز می‌شود (یونگ^۴ و همکاران، ۲۰۱۰). پس می‌توان نتیجه گرفت با اصلاح این طرحواره‌ها، سبک‌های فرزند پروری نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد.

بنابراین با توجه به اینکه نتایج پژوهش حاضر نشان داد که طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی تأثیرگذار است، پیشنهاد می‌شود که این درمان بهعنوان یکی از ابعاد درمانی در کلینیک‌های مشاوره و روانشناسی مورد توجه قرار گیرد و جهت بهبود تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری از

این پرتوکل بهره گرفته شود.

پژوهش حاضر همچون برخی پژوهش‌ها از محدودیت‌هایی برخوردار بود که از آن جمله می‌توان به روش نمونه‌گیری هدفمند اشاره نمود. به علاوه، عدم بررسی متغیرهای جمعیت شناختی تأثیرگذار مثل جنسیت به دلیل محدود بودن جامعه آماری به زنان در رابطه بین متغیرهای پژوهش و عدم دوره پیگیری از محدودیت‌های دیگر پژوهش حاضر به شمار می‌رود. در این راستا پیشنهاد می‌گردد در مطالعات آتی از روش نمونه‌گیری دقیق‌تر استفاده کرده و متغیرهای جمعیت شناختی اثرگذار بر روابط بین متغیرهای پژوهش شناسایی و مورد بررسی قرار گیرد. دوره پیگیری نیز پیشنهاد می‌شود اجرا گردد. همچنین، با توجه به ضرورت تأکید بر مؤلفه‌های مثبت در بستر خانواده و اثر آن‌ها بر برآیندهای زناشویی و خانوادگی پیشنهاد می‌شود محققان بر ادراک مثبت و تقویت مؤلفه‌های ارتقا‌دهنده کیفیت زناشویی در والدین و بهویژه در مادران دارای کودک اختلال نقص توجه/بیش فعالی به صورت مداخله‌ای در حوزه‌های پژوهشی و بالینی تمرکز کنند.

منابع

- ابراهیمی جاویدی، ف. (۱۴۰۳). اثربخشی طرح‌واره درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر نشخوار فکری و سلامت روان مادران دارای فرزندان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی. *فصلنامه ایده‌های نوین روانشناسی*, ۲۱، (۲۵)، ۱۴-۱. <http://jnlp.ir/article-1-1162-fa.html>
- احمدزاده سامانی، س.، دهقانی، ا.، کلاتری، م.، و رضایی دهنوی، ص. (۱۴۰۰). اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تحمل پریشانی و انعطاف‌پذیری روان‌شناسی دانش‌آموزان دختر دارای طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه. *روانشناسی افراد استثنایی*, ۱۱، (۴۳)، ۸۷-۱۱۶. <https://doi.org/10.22054/jpe.2021.57328.2259>
- افراعی، ر.، حبی، م. ب.، مرادی، ح.، و علیمردانی، ش. (۱۴۰۲). اثربخشی طرح‌واره درمانی بر کاهش تحمل پریشانی در زنان دارای همسر نظامی. *فصلنامه روانشناسی نظامی*, ۱۴، (۳)، ۳۲-۱۱. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.25885162.1402.14.3.1.0>
- ایزدخواست، س.، و گلشنی، ف. (۱۳۹۹). مقایسه کمالگرایی، سبک‌های فرزند پروری و کیفیت زندگی در زنان مبتلا به سوسایس فکری-عملی و زنان سالم. دو فصلنامه روانشناسی معاصر, ۱۵، (۱)، ۲۹-۳۹. <https://bjcp.ir/article-1-1493-fa.html>
- پاک اندیش، ش.، کراسکیان، آ.، جمهري، ف. (۱۴۰۲). اثربخشی طرح‌واره درمانی در تنظیم هیجان و شاخص توده بدنی زنان مبتلا به چاقی. *نشریه پژوهش توانبخشی در پرستاری*, ۹، (۳)، ۱۰-۱۹. <http://ijmr.ir/article-1-747-fa.html>
- پرویزیان، ف.، شریفی، ط.، شکر کن، ح.، غضنفری، ا. (۱۴۰۱). مقایسه اثربخشی طرح‌واره درمانی و درمان پذیرش و تعهد بر تنظیم هیجان بیماران با اختلال شخصیت و سوسایس-جری. *فصلنامه مدیریت ارتقای سلامت*, ۱۱، (۶)، ۷۹-۹۲. <http://jhpm.ir/article-1-1528-fa.html>
- توکلی، ز.، و کاظمی زهرانی، ح. (۱۳۹۷). اثربخشی مداخله کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر مشکلات پریشانی و خودتنظیمی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو. *نشریه پژوهش پرستاری ایران*, ۱۳، (۲)، ۴۱-۴۹. <http://ijnr.ir/article-1-1966-fa.html>
- حسنی، ف.، رضازاده، م.، قبری پناه، ا.، و خوش‌خبر، ع. (۱۴۰۱). تأثیر طرح‌واره درمانی بر رضایت جنسی، تنظیم هیجانی و تاب‌آوری در پرستاران با دلزدگی زناشویی. *سلامت جامعه*, ۱۶، (۲)، ۷۱-۸۱. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.23456248.1401.16.2.7.4>
- حسنی، ف.، و خیر، م. (۱۳۸۹). بررسی نقش معلم در هیجانات تحصیلی ریاضی و تنظیم هیجانی دانش‌آموزان. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی*, ۲۳، (۲۰)، ۴۱-۶۳. https://psychology.tabrizu.ac.ir/article_4176.html
- خساره، ح.، پولادی ریشه‌ری، ع.، محمدی، س.ی. (۱۴۰۱). اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تاب‌آوری و سازگاری اجتماعی در نوجوانان دختر شهر کرمان. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی*, ۱۷، (۶۸)، ۱۱۵-۱۲۲. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.27173852.1401.17.68.4.8>
- رضایی فرد، ا. (۱۴۰۰). نقش تاب‌آوری و سبک‌های فرزند پروری در پیش‌بینی استرس والدینی مادران دانش‌آموزان با اختلال بیش فعالی/نقص توجه. *روانشناسی مدرسه و آموزشگاه*, ۱۰، (۴)، ۷۳-۸۵. <https://doi.org/10.22098/jsp.2022.1454>
- شریف، ز.، مرأتی، ع.، یوسفوند، م. (۱۴۰۳). مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد و درمان وجودی بر تاب‌آوری دانش‌آموزان دختر دارای اختلال اضطراب فراگیر. *رویش روان‌شناسی*, ۱۳، (۶)، ۱۵۹-۱۷۰. <http://frooyesh.ir/article-1-5271-fa.html>
- فتحی، ع.، و دهقانی، ا. (۱۳۹۷). اثربخشی طرح‌واره درمانی بر تنظیم هیجانی، خودکارآمدی و سوسوه در مردان عضو انجمن معتمدان گمنام. *فصلنامه علمی اعتیاد پژوهی*, ۱۲، (۴۸)، ۱۸۵-۲۰۲. <http://etiadpajohi.ir/article-1-1544-fa.html>
- فروزانفر، ف.، و دوکانه‌ای، ف. (۱۴۰۰). اثربخشی آموزش طرح‌واره درمانی یانگ بر تاب‌آوری و سبک‌های فرزند پروری مادران دانش‌آموزان متوسطه دوم. *فصلنامه پژوهش‌های کاربردی در مشاوره*, ۴، (۱۴)، ۳۹-۵۸.
- قادری، ف.، کلاتری، م.، و مهرابی، ح. (۱۳۹۵). اثربخشی طرح‌واره درمانی گروهی بر تعدیل طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و کاهش علائم اختلال اضطراب اجتماعی. *مطالعات روانشناسی بالینی*, ۷، (۲۴)، ۱-۲۸. <https://doi.org/10.22054/jcps.2016.6512>
- كمالی، ا.، واقعی، س.، سعید، پور نگار، ص.، و بهنام وشانی، ح. (۱۳۹۵). تأثیر آموزش تنظیم هیجان بر سلامت روان مادران دارای کودک بیش فعال-نقص توجه. *مجله دانشگاه علوم پزشکی تربیت حیدریه*, ۴، (۳)، ۱۶-۲۳. <http://jms.thums.ac.ir/article-1-391-fa.html>

اثریخشی طرحواره درمانی بر تحمل پریشانی، تاب آوری، تنظیم هیجانی و سبک‌های فرزند پروری مادران دارای کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی
The effectiveness of schema therapy on distress tolerance, resilience, emotional regulation, and parenting styles of ...

- گل آوری، م.، خیاطان، ف. (۱۴۰۱). اثریخشی طرحواره درمانی بر تحمل ابهام و تاب آوری مادران کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه بیش فعالی. روانشناسی باطنی و شخصیت، ۲۰ (۱)، ۱۲۵-۱۳۱.
- میردامادی، م.، حسن‌زاده، س.، غلامعلی لواسانی، م.، و وکیلی، س. (۱۴۰۱). روش‌های فرزند پروری مادران کودکان دارای اختلال کم‌توجهی/بیش فعالی: مروری نظام‌دار. توسعه‌نیازی کودکان استثنایی، ۱۳ (۱)، ۴۱-۴۵.
- یونسی، س.، حاتمی، م.، صلاحیان، ا. (۱۴۰۰). اثریخشی طرحواره درمانی مبتلى بر شیوه‌های والدگری بر ادراک استرس تحصیلی دانش آموزان دختر. مجله علوم روانشناسی، ۲۰ (۱۰۰)، ۵۳۲-۵۲۱.
- Ahovan, M., Jajarmi, M., & Bakhshipoor, A. (2021). Comparing the Effectiveness of Schema Therapy and Emotional Schema Therapy on Emotion Regulation of Individuals with Obsessive Compulsive Symptoms. International Journal of Behavioral Sciences, 14(4), 239-245. <https://doi.org/10.30491/ijbs.2020.225387.1238>
- Alagla, M., Al-Husseyen, A., & Alhowaish, L. (2021). Parenting styles and preschool children's behaviour in a Saudi Arabian postgraduate dental setting. European Archives of Paediatric Dentistry, 22, 163-173. <https://doi.org/10.1007/s40368-020-00540-y>
- Balzarotti, S., John, O. P., & Gross, J. J. (2010). An Italian adaptation of the emotion regulation questionnaire. European journal of psychological assessment. <https://doi.org/10.1027/1015-5759/a000009>
- Barkley, R. A. (2013). *Defiant children: A clinician's manual for assessment and parent training*. Guilford press.
- Baumrind, D. (1971). Current patterns of parental authority. *Developmental psychology*, 4(1p2), 1. <https://psycnet.apa.org/record/1971-07956-001>
- Buri, J. R. (1991). Parental authority questionnaire. *Journal of personality assessment*, 57(1), 110-119. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa5701_13
- Connor, K. M., & Davidson, J. R. (2003). Development of a new resilience scale: The Connor-Davidson resilience scale (CD-RISC). *Depression and anxiety*, 18(2), 76-82. <https://doi.org/10.1002/da.10113>
- Gross, J. J., & John, O. P. (2003). Individual differences in two emotion regulation processes: implications for affect, relationships, and well-being. *Journal of personality and social psychology*, 85(2), 348. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0022-3514.85.2.348>
- Hsu SH, Collins SE, Marlatt GA. (2013). Examining psychometric properties of distress tolerance and its moderation of mindfulness-based relapse prevention effects on alcohol and other drug use outcomes. *Addictive Behav*, 38(3): 1852-8. doi:10.1016/j.addbeh.2012.11.002 PMid:23266526
- Kvist, A. P., Nielsen, H. S., & Simonsen, M. (2013). The importance of children's ADHD for parents' relationship stability and labor supply. *Social Science & Medicine*, 88, 30-38. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2013.04.001>
- Onen, S., & Günes, A. (2021). Early maladaptive schemas, depression, distress and discomfort tolerance in migraine headache. *Archives of Clinical Psychiatry* (São Paulo), 47, 180-186. <https://doi.org/10.15761/0101-60830000000259>
- Renner, F., DeRubeis, R., Arntz, A., Peeters, F., Lobbestael, J., & Huibers, M. J. (2018). Exploring mechanisms of change in schema therapy for chronic depression. *Journal of behavior therapy and experimental psychiatry*, 58, 97-105. <https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2017.10.002>
- Sayal, K., Prasad, V., Daley, D., Ford, T., & Coghill, D. (2018). ADHD in children and young people: prevalence, care pathways, and service provision. *The lancet psychiatry*, 5(2), 175-186. [https://doi.org/10.1016/s2215-0366\(17\)30167-0](https://doi.org/10.1016/s2215-0366(17)30167-0)
- Shengyao, Y., Salarzadeh Jenatabadi, H., Mengshi, Y., Minqin, C., Xuefen, L., & Mustafa, Z. (2024). Academic resilience, self-efficacy, and motivation: The role of parenting style. *Scientific Reports*, 14(1), 5571. <https://doi.org/10.1038/s41598-024-55530-7>
- Smith, S., & Rodriguez, S. (2021). Exploring ambiguity tolerance during the adoption of maker-centered learning tools and strategies. *TechTrends*, 65, 653-667. <http://dx.doi.org/10.1007/s11528-021-00600-0>
- Springstein, T., & English, T. (2024). Distinguishing emotion regulation success in daily life from maladaptive regulation and dysregulation. *Personality and Social Psychology Review*, 28(2), 209-224. <https://doi.org/10.1177/1088683231199140>
- Sullivan, L., Carter, J. E., Houle, J., Ding, K., Hautmann, A., & Yang, J. (2023). Evaluation of a resilience training program for college student-athletes: A pilot study. *Journal of American college health*, 71(1), 310-317. <https://doi.org/10.1080/07448481.2021.1891083>
- Veilleux, J. C. (2023). A theory of momentary distress tolerance: Toward understanding contextually situated choices to engage with or avoid distress. *Clinical Psychological Science*, 11(2), 357-380. doi.org/10.1177/21677026221118327
- Widding-Havneras, T., Zachrisson, H. D., Markussen, S., Elwert, F., Lyhmann, I., Chaulagain, A., ... & Mykletun, A. (2024). Effect of pharmacological treatment of attention-deficit/hyperactivity disorder on criminality. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 63(4), 433-442. <https://doi.org/10.1016/j.jaac.2023.05.025>
- Young, J., Coloso, J., & Marjorie, V. (2003). Schema Therapy (Volume II), translated by: Hassan Hamid Pour and Zahra Andouz. (2010). *Tehran, Arjmand publication*. <https://dx.doi.org/10.13005/bpj/1064>
- Zitzmann, J., Rombold-George, L., Rosenbach, C., & Renneberg, B. (2024). Emotion regulation, parenting, and psychopathology: A systematic review. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 27(1), 1-22. <https://doi.org/10.1007/s10567-023-00452-5>